Nr. 1. SOSNOWIEC, dnia 5 stycznia 1936 roku. Rok III.

DODATEK PARAFJALNY

Jednajcie prenumeratorów prasy katolickiej.

do TYGODNIKA „NIEDZIELA"
Parafja Wniebowzięcia Najświętszej Marji Panny.

Apostołem bądź, nietylko czytelnikiem.

Porządek nabożeństw

w Kościele Parafjalnym Wnieb. Najśw. Marji Panny.

Niedziela po Nowym Roku d. 5 stycznia.

g. 6. Prymarja — ks. Jung, nauka — ks. Łopaciński.

g. 8. Msza św. z nauką—ks. kan. Jankowski.

g. 9,30. Msza św. — ks. kan. Jankowski, nauka ks. Jung.

g. 11. Suma — ks. Kiwacz, — kazanie ks. Jung.

g. 12,30. Msza św. z nauką — ks. Kiwacz.

g. 9,30 Msza św. z nauką w Kaplicy Huta Milowice — ks. Łopaciński.

g. 15. Nieszpory — ks. Jung.

Od g. 18 dnia 4. I. do g. 18 dnia 11. I. dyżurnym ks. Jung, wice-dyżurnym ks. Łopaciński.

Uroczystość Trzech Króli d. 6 stycznia.

g. 6. Prymarja -- ks. Kiwacz,— nauka ks. Jung.

g. 8. Msza św. z nauką — ks. Kiwacz.

g. 9.30. Msza św. z nauką — ks. Jung.

g. 11. Suma — ks. kan. Jankowski, — kazanie — ks. Łopaciński.

g. 12.30. Msza św. z nauką — ks Łopaciński.

g. 15. Nieszpory — ks. Jung.

Kalendarzyk Zebrań.

Niedziela dnia 5 bm. godz. 12.15 Propagandowe A. K., godzina 15,30 Rada Żywego Różańca, godz. 15,50 Plenarne K. S. M. Męskiej.

Poniedziałek dnia 6 bm. Uroczystość Trzech Króli.

Wtorek dnia 7 bm. godz. 19 Swietlica K. S. M. Męskiej.

Sroda dnia 8. bm. godz. 19 Swietlica K. S. M. Zeńskiej.

Czwartek dnia 9 bm. godzina 17 Swietlica K. S. Kobiet, godz. 18—19 Bibljoteka Parafjalna, godzina 19,15 Kurs wykształcenia religijnego; godzina 20,15 Zebranie Kierownictwa K. S. Mężów.

Piątek dnia 10 bm. godzina 17 Stowarzyszenie Pań św. Wicentego à Paulo; godzina 19 Chór K. S. M Zenskiej.

Sobota dnia 11 bm. godz. 19 Swietlica K. S. M. Męskiej; godzina 19 Swietlica K. S. Mężów

Niedziela dnia 12. bm. godz. 12,15 III Zakon św. O. Franciszka, g. 15,30 Ogólne Bractwa Żywego Różańca, g. 15,30 Walne K. S. M. Zeńskiej, g. 16 Walne K. S. Mężów.

Komunikaty.

1) W piątek dnia 3. I. b. r. jako I-szą nowego miesiąca i nowego roku o godz. 9 ej rano będzie odprawiona Msza św z wyst. Najśw. Sakramentu na uproszenie błogosławieństwa Bożego.

2) Zarządy Kat. Stow. Kobiet i M Zeńskiej, przypominają wszystkim członkiniom, że w niedzielę dnia 5 stycznia o godz. 8-ej rano odprawiona będzie Msza św. w intencji K. S. K. i K. S. M. Z. Wszystkie członkinie obowiązane są przystąpić wspólnie do Komunji św.

3) Dnia 6 stycznia br w Uroczystość Trzech Króli na sumie odbędzie się poświęcenie kadzidła i mirry.

4) Zarząd Pararafjalnej Akcji Katolickiej zawiadamia poszczególnych kierowników A. K., że posiedzenie Zarządu odbędzie się dnia 8 stycznia o godz. 20 w Sekretarjacie P. A. K.

Drodzy w Chrystusie Panu Parafjanie.

Niedziela po Nowym Roku.

W imię Jezusa.

Rozpoczynamy rok nowy Składamy sobie wzajem życzenia szczęścia i wszelkiej pomyślności. Kto jest dla nas, żyjących z wiary, źródłem prawdziwego szczęścia i pomyślności? Odpowiada nam na to Kościół noworoczną uroczystością Imieniem Jezus. „Na imię Jezus, niechaj się zgina wszelkie kolano na niebie, na ziemi i pod ziemią: żeby wszelki język wymawiał, że Jezus Chrystus jest Panem ku chwale Boga Ojca.

My sami w sobie słabi jesteśmy, „wszystko możemy w Tym, który nas umacnia", t. j. w Jezusie, w Jego łasce. Sw. Teresa zwykła była mawiać: „Teresa sama jest niczem, Teresa i Bóg są wszystko".

Składając sobie tedy życzenia, czynimy to po chrześcijańsku, życząc sobie, by Bóg przez Jezusa królował w sercach naszych, byśmy przez złość naszą i grzech w tym nowym roku nigdy od Niego się nie odłączyli, bo to jedyne prawdziwe nasze nieszczęście.

Pewna niewiasta straciła cały majątek. Zaliła się przed św. Janem Złotoustym i mówiła, że zostały jej tylko oczy, aby opłakiwać stratę. „Czy straciłaś także łaskę Bożą?" — zapytał ją św. Jan. „Nie, to jedno mi tylko pozostało". — Czyż ci Bóg nie wystarcza? Nie masz się czego skarżyć, bo posiadasz wszysto, mając łaskę Stwórcy".

Nie lękajmy się przeto utrapień, które nieznana przyszłość w łonie swojem dla nas niesie, bo duch wiary i nadziei ożywia nasze męstwo.

Z takiego usposobienia naszego wyrośnie czyn zbawienny.

Nowy rok w pracy naszej i w trudach naszych nie będzie rokiem straconym. W księgach wiekuistych Bożych będzie zapisany jako rok zasługi, bo był rozpoczęty w Imię Jezusa i z Jezusem spędzony. Św. Paweł mówi: „Wszystko, cokolwiek czynicie w słowie lub uczynku, wszystko czynicie w Imię Pana Jezusa Chrystusa, dziękując przeięci Bogu Ojcu".

Proboszcz.

Uroczystość Objawienia Pańskiego.

Uroczyste święto, które obchodzimy w dniu 6 stycznia, a które u nas i w niektórych innych krajach nosi nazwę święta Trzech Króli, w języku kościelnym, liturgicznym nazywa się Epifanja (Epiphania) Domini, po polsku Objawienie Pańskie. Wielkie to święto i dzień radosny, bo w nim Bóg „Jednorodzonego Syna swego przez ukazanie się gwiazdy narodom objawił". Wiedzieć należy, że nie dla uczczenia Trzech Króli, ale dla uczczenia Chrystusa Pana, Kościół to święto ustanowił i obchodzi je jako jedno z największych świąt w roku, obchodzi z oktawą t. j. przez cały tydzień w nabożeństwach je swych wspomina.

Ale nietylko pamiątkę pokłonu Trzech Króli Kościół obchodzi w to święto; dwa jeszcze inne objawienia Bóstwa Chrystusowego ma na względzie Według brewjarza święto objawienia Pańskiego obejmuje trzy tajemnice, trzy cuda, które ogłosiły

światu, że Pan Jezus jest Bogiem i Królem wszego stworzenia.

Pierwszy cud, że trzej Mędrcy z dalekiego Wschodu cudowną gwiazdą do Betlejem przyprowadzeni, otrzymawszy światło od Ducha św. w Dzieciątku Jezus uznali Boga, który stał się człowiekiem — i upadłszy na kolana cześć Mu najgłębszą, jako Bogu należną oddali. Drugim cudem obwieszczającym Bóstwo Chrystusa Pana — było to, że po chrzcie Pana Jezusa w Jordanie otworzyły się niebiosa, Duch święty widzialnie w postaci gołębicy ukazał się nad głową Zbawiciela, a głos Boga Ojca odezwał się z nieba: „Tyś jest Syn mój miły, w Tobie mam upodobanie“ (Łuk. 3, 21, 22). Wtedy Pan Jezus objawił Bóstwo swoje, wtedy objawiła się cała Trójca Przenajświętsza. Trzecie wreszcie objawienie dokonało się przez cud przemienienią wody w wino, uczynione przez Pana Jezusa w Kanie Galilejskiej. Wtedy to Chrystus objawił chwałę i potęgę swoją i „uwierzyli weń uczniowie Jego“. Dlatego Kościół św. w jednym dniu pamiątkę tych trzech tajemnic obchodzi, że one podług powszechnego podania jednego dnia, choć nie jednego roku spełnione zostały.

Kościół grecki za główny przedmiot tej uroczystości ma Chrzest Pana Jezusa i dlatego w tym dniu do jakiej rzeki dla poświęcenia wody odbywa procesję Jordanem zwaną. Kościół łaciński obchodzi i wszystkie swe modły stosuje do tajemnicy Objawienia Pańskiego poganom i powołania ich do wiary św., ponieważ tajemnica ta przed dwoma innemi pierwszeństwo otrzymała. W rzeczy samej Objawienie Chrystusa Pana poganom jest wypadkiem bardzo ważnym. Przez nie bowiem pokazał Bóg światu, iż wszystkie bez wyjątku narody przez Jezusa Chrystusa do siebie powołuje. Z tem objawieniem ustał przywilej ludu wybranego, wyłącznie Izraelitom służący; ludem zaś Bożym i narodem wybranym wszystkie ziemskie narody zostały. W liturgji naszego Kościoła św. na pierwszy plan wybija się pokłon Trzech Królów; o Chrzcie Zbawiciela mówi Kościół obszernie w dzień oktawy tego święta t.j. 13 stycznia, o cudzie zaś w Kanie Galilejskiej w drugą niedzielę po Trzech Królach, w r. b. w dniu 19 stycznia. Pamiętać jednak należy, że to święto nie Trzem Królom jest poświęcone, ale Panu Jezusowi i że nie o Mędrców tu chodzi, ale o objawienie Bóstwa Chrystusowego Mędrcom ze Wschodu.

Dla nas, którzy jesteśmy potomkami ówczesnych pogan, wielkie to i radosne święto. Oto Pan Jezus objawił Bóstwo swoje i założył królestwo swoje. Tem królestwem jest Kościół św. ono prawdziwe Jeruzalem, którego figurą było Jeruzalem żydowskie.

Nad Kościołem wzeszła światłość, do tego Kościoła weszły już liczne narody ziemi i te chodzą w światłości, a te co jeszcze nie weszły, mrok bałwochwalstwa okrywa. Gorące też w to święto powinniśmy składać Panu Bogu dzięki, że nas bez żadnych własnych zasług, a jedynie ze swego miłosierdzia powołał do wiary św. podczas gdy tylu pozostaje w ciemności pogaństwa albo w błędach inowierczych i heretyckich. Panu Jezusowi w Najświętszym Sakrąmencie składajmy na wzór Mędrców cześć najgłębszą w kościele, jak oni w Betlejem składali. Odmówmy też postanowienie, iż ściśle wypełniać będziemy wszystkie obowiązki religijne i za przykładem Trzech Króli iść będziemy zawsze za światłem Boskiego natchnienia.

W wielkim, wspaniałym kościele św. Andrzeja w Rzymie przez całą oktawę święta Trzech Króli, od 6 do 13 stycznia, odbywają się każdego roku piękne uroczystości, które najsłuszniej nazwać można mianem święta narodów. Gromadzą się wówczas przy żłóbku betlejemskim przedstawiciele wszystkich narodów i w braterskiej jedności zanoszą modły do Tego, który w codziennej modlitwie każe się nazywąć Ojcem wszystkich ludzi. Do południa odprawiają się Msze św. uroczyste w łacińskim i wschodnim obrządku, kazania zaś głoszone są w różnych europejskich językach. Po południu znów są włoskie kazania i podwójne nabożeństwa z wystawieniem Najświętszego Sakramentu. Jakaż tam rozmaitość obrządków, ceremonij, szat liturgicznych! Jak tam się okazuje powszechność Kościoła katolickiego, który u stóp stajenki betlejemskiej skupia najrozmaitsze białe i kolorowe narody, wyznające tę samą wiarę Chrystusową i składające Bogu Najwyższemu tę samą bezkrwawą Ofiarę tylko w różnych obrządkach odprawiają.

Uroczystości Trzech Króli zawdzięczają swój początek wielkiemu apostołowi Rzymu zeszłego stulecia, ks. Wincentemu Pallottiemu, który już w owym czasie organizował szeregi Akcji Katolickiej i dla jej celów założył Stowarzyszenie Kalolickiego czyli powszechnego Apostolstwa zwanego w Polsce pod nazwą Stow. Księży Pallotynów.

Pierwszy raz odbyły się te uroczystości Epifanji w r. 1836. Dzięki materjalnemu poparciu rzymskich narodów, które uznały to święto za swoje święto królewskie, można je było urządzić z prawdziwie królewskim przepychem i świetnością. Tej okazałości dodał świętu dwukrotny udział Ojca św. Piusa IX w początkach jego panowania w r. 1847 i 1848.

Sam Ojciec św. przemawiał nawet z ambony na zakończenie oktawy, błagając wielotysięczną rzeszę zebranych w kościele, by stanęła do walki z szerzącem się złem i modlitwą i umartwieniem powstrzymała rosnącą plagę występków wśród ludzi.

W czasie oktawy przemawiał w roku 1924 do zebranych Polaków biskup-męczennik ś.p. Arcyb. Cieplak, a w r. 1928 J. E. Ks. Kardynał Hlond. Oktawa Trzech Króli w kościele św. Andrzeja jest świętem narodów, które zbliżą do siebie w jedności i pokoju przy Bożej Dziecinie. O pokój między narodami w tym roku szczególnie prosić nam trzeba, skupiając się przy żłóbku Najświętrzego Synaczka Królowej Pokoju, za krórej pośrednictwem abyśmy tej łaski pożądanej dla siebie i całego świata dostąpili!

Ks. T. J.

Związek małżeński zawarli:

Dnia 26. XII. 1935 r.

Stanisław Kowalski z Józefą Szymanek.
Franciszek Łyjak z Janiną Mazur.
Ludomir Kozioł z Antoniną Czernik.
Zygmunt Maływojtek z Janiną Wójcik.
Franciszek Fluder z Janiną Jaśkowską.
Czesław Bętkowski z Janiną Byczek.
Antoni Jakubczyk z Józefą Stępień.
Stanisław Podraza z Marjanną Stawiarską.
Władysław Wróblewski z Władysławą Goryczka.
Józef Musiał z Elżbietą Socha.
Kazimierz Kocerba z Martą Smagała.
Bolesław Gierad z Leokadją Figiel.
Władysław Walos z Ireną Kościcką.
Stanisław Zabadaj z Anną Koch.
Marjan Fidala z Zofją Miklas.
Romuald Marzec z Stanisławą Adamusińską.
Władysław Sambór z Stefanją Gierczak.
Zygmunt Giec z Genowefą Pawlik.
Franciszek Januchta z Janiną Bajer.
Dnia 28. XII. 1935 r. Józef Worecki z Marjanną Zapart.

Zmarli:

Dnia 26. XII. 1935 r. Tadeusz Wincenty Swięcicki lat 17.

Dnia 27. XII. 1936 r. Wincenty Kurzyk lat 42.

Związek małżeński zamierzają zawrzeć następujące osoby:

Mieczysław Zych k. zam. Pr. Mościckiego 35. z Jadwigą Rall, p. zam. Pr. Mościckiego 35. zap. 3.

Stanisław Grzomba, k. zam. 1 Maja 10. z Stanisławą Nocoń, p. zam. Sienkiewicza 8. zap. 2.

Redaktor: Ks. Teofil Jankowski. — **Wydawca:** Sekretarjat Parafji Wniebowzięcia N. M. P. w Sosnowcu.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne Sp. z o. o. Sosnowiec, Warszawska 8, tel. 1-98.